

Излизанъето ни отъ това огнено колело ко-
 стуваше много жертви, които би били много по-
 вече и, едва ли щѣше да остане живъ нѣкой отъ
 насъ, ако ни бѣхъ прѣслѣдвали и, ако мѣстността
 не бѣ гориста и вълниста, която ни скри отъ очитѣ
 на неприятеля. Но тази гориста и прѣсвѣчена мѣ-
 стность ни разпокъса на нѣколко части. Лошото,
 обаче, бѣ и това, че азъ и останалитѣ съ мене
 войници, незнаехме пжтя за Тръкляно, а градътъ
 Трънъ, спорѣдъ димътъ, който се виждаше, въ по-
 лето, гдѣто кипѣше другъ бой, въ това врѣме бѣ за-
 етъ отъ сърбитѣ. Слѣдъ дълго лутанье изъ тази го-
 риста мѣстность, въ 5 часа по пладнѣ, ний съ
 Филипова съ по нѣколко войника, случайно се
 събрахме, а поручикъ Райчевъ тоже незнайки
 пжтя се бѣ заблудилъ и на 5 ноеври се явилъ
 чакъ на Сливница съ нѣколко войника. Призна-
 вамъ се, че бѣхъ много уморенъ, отъ гладъ от-
 падналъ и ако въ това врѣме ми се случѣше още
 едно прѣпятствие, не бихъ издържалъ; но както
 се указа Филиповъ бѣ повече уморенъ физически
 и душевно убитъ, фелдфебеля на 1-а р. Мито Ге-
 оргиевъ и още единъ войникъ почти го носѣхъ
 подъ ржка—единъ отъ едната, другъ отъ другата
 страна. Щомъ се видѣхме живи и здрави, хвър-
 лихме се единъ другиму въ обятията и слѣдъ го-
 рещи приятелски целувки като че възкрѣснахме
 и добихме нови сили; отново се почувствувахме
 силни за нови испитни, а сжщо и войницитѣ тоже
 бѣхъ доста обрдавани.

По пжтя за Тръкляно влѣзохме въ една къща
 и заедно съ войницитѣ подкрѣпихме силитѣ си
 съ по малко хлѣбъ и сирене, което едва намѣри-
 хме. Въ Тръкляно стигнахме въ 12 часа прѣзъ
 нощта; близостта на сѣго узикме по нощта,